
Naar een nieuwe centrale catalogus voor alle bibliotheken

Johan Delauré
Projectmanager ICT bij het
Vlaams Centrum voor
Openbare Bibliotheken
Koningsstraat 146
1000 Brussel
Tel.: 02-210 89 76
E-mail: johan.delauré@vcob.be

ARTIKEL

De collecties van de grootste Vlaamse openbare bibliotheken zijn sinds 1987 gebundeld in de Vlacc, de Vlaamse Centrale Catalogus.

Het VCOB, opgericht in 2000, kreeg de prioritaire taak om deze catalogus te vernieuwen en de functionaliteit uit te breiden. Daar is een jaar geleden mee van start gegaan. Een stand van zaken.

loop van de komende maanden zullen meer en meer stukjes hun plaats krijgen in de grote puzzel.

WAAR STAAN WE OP DIT MOMENT?

Tijdens de eerste zes maanden, van maart tot september 2001, werd de *definitie van het project* opgesteld. In het Engelse projectmanagement-jargon spreekt men van een 'scope definition', een definitie van het 'bereik' van het project. We formuleerden hier antwoorden op vragen zoals: wat willen we doen, wat zijn de krijtlijnen, met wie en voor wie gaan we dit doen en hoe denken we dit ongeveer aan te pakken?

In de daarop volgende zes maanden – en daar zijn we nog mee bezig – werd de *projectstructuur* opgezet en wordt de eigenlijke projectdefinitie uitgewerkt. Welke invulling geven we? Hoe doen we dat planmatig? Met wie? Wat gaat het geheel kosten? Wat is een realistische planning?

We voeren gesprekken met de provincies. Een optimale aaneensluiting van de taken van de provincies op het vlak van streekgericht bibliotheekbeleid met die van het VCOB is volgens ons noodzakelijk om de inzet van de middelen nu en in de volgende jaren maximaal te benutten.

Vlacc II, zoals we de catalogusvernieuwing ondertussen pragmatisch hebben gedoopt, bevindt zich nog in de opstartfase, een technische definitiefase. Sinds september 2001 zijn de krijtlijnen vastgelegd. Verslag hiervan vindt u op de VCOB-website www.vcob.be, onder de rubriek 'Projecten'. Binnen de krijtlijnen ligt een grof raamwerk vast, maar nog niet de concrete vormgeving. Deze situatie, in een reeds vrij ingewikkeld project, maakt een vloeiende communicatie uiteraard niet gemakkelijk.

De mensen in de bibliotheken zitten echter met heel concrete vragen. Ze willen precies weten hoe, waar en wanneer het Vlacc II-initiatief in de werking van de bibliotheek kan of gaat ingrijpen. We werken eraan, maar hebben nog niet alle antwoorden op hun vragen. Vragen over timing zullen we pas met zekerheid kunnen beantwoorden op het moment dat we harde contracten met leveranciers hebben afgesloten. Wellicht zullen bepaalde vragen ook pas beantwoord worden op het moment dat Vlacc II in de bibliotheek binnenkomt. Ondertussen timmeren we wel aan de weg. In de

De bijdragen van het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken en van collega Frans Heymans verdienen een korte toelichting. Frans Heymans bood ons zijn artikel aan voor publicatie in het februarinummer. Hij had het VCOB ook de tekst van zijn bijdrage doorgezonden mét de vraag er een commentaar op te leveren.

Voor beide teksten was de deadline voor het februarinummer echter al verstreken. De tekst die we nadien van het VCOB kregen, geeft uitleg over het Vlacc-project van het VCOB. Het artikel gaat niet in op de tekst van Frans Heymans, omdat het VCOB een polemiek over interpretatieverschillen van de wetteksten wil vermijden. Vandaar dat we de teksten in (chronologisch) omgekeerde volgorde publiceren.

De redactie

Naar een nieuwe centrale catalogus
voor alle bibliotheken

We hebben een *marktstudie* uitgevoerd, in het jargon een 'request for information'. Met een pakket van zowat 600 vragen hebben we actieve leveranciers bevraagd naar wat kan en hoeveel dat zou kosten. De vragen waren zo opgesteld dat het geheel ervan indicatief moet zijn voor wat uiteindelijk in het lastenboek zal komen. Voor dat pakket hebben we nu dus ook een prijsindicatie die we opnemen in de budgettaire voorbereiding van het project.

We hebben tevens een *projectorganisatie* uitgebouwd die ons van de expertise uit de vroegere Centrale Openbare Bibliotheken moet verzekeren. Deze organisatie bestaat centraal uit een beperkte projectgroep van zes experts uit de ex-COB's. Elke expert heeft een bepaald domein waarvoor hij/zij verantwoordelijk is. Zo is iemand verantwoordelijk voor het geheel van de muziekcatalogografie, iemand voor de Opac... Samen zullen ze werken aan

een geïntegreerde visie en aan het lastenboek. Dezelfde mensen zullen wellicht het verdere project blijven monitoren. Hoewel met alle partijen aan het einde van het vorige jaar al een akkoord was over deze projectorganisatie, zijn nog niet alle contracten ondertekend en dit weerhoudt ons ervan om de samenstelling van de projectgroep hier weer te geven. De concrete voorbereiding van het lastenboek is wel al aangevat.

Dit nieuw model van organisatie vangt de vroegere werking met 'werkgroepen'. De gevraagde bibliotheken stellen hun beste mensen gedeeltelijk vrij en worden daarvoor vergoed. Zoals in een consultancy opdracht. Daartegenover staat dan wel dat wij een volume aan inzet en resultaten mogen eisen. Op hun beurt zullen de experts het werkveld consulteren en/of zich laten adviseren door een werkgroep.

Voor de zomer willen we het *lastenboek* nog uitsturen. Op basis van de antwoorden op het lastenboek zullen leveranciers gekozen worden. Die zullen in zeer korte tijd de software-infrastructuur moeten realiseren. Parallel aan die realisatie, rollen we dan

Krijtlijnen

Vlacc II kadert binnen het Decreet Lokaal Cultuurbeleid van 13 juli 2001. In de *Memorie van toelichting* staat bij artikel 15: "Het omvormen van de Vlacc, in functie van een centrale catalogus, gekoppeld aan nieuwe faciliteiten, vormt een cruciale voorwaarde voor de verdere ontwikkeling van de Vlaamse openbare bibliotheken." De krijtlijnen van het project werden ook goedgekeurd door de Raad van Bestuur van het VCOB op 5 september 2001. De ontplooiing van de Vlacc raakt aan elk van de zeven doelstellingen van het VCOB-beleidsplan 2001-2005. De krijtlijnennota en het VCOB-beleidsplan zijn te lezen op de VCOB-website.

een proces uit van opleiding en verandering rond het Vlacc-gebruik. Hier zal voor de bibliotheken duidelijk worden hoe er met de nieuwe Vlacc gewerkt moet worden, wat kan en wat niet kan, hoe titelbeschrijvingen ingevoerd kunnen worden, hoe ze kunnen worden afgeladen, hoe de Vlacc II kan functioneren als plaatsvervangende lokale catalogus...

Hoe kan de Vlacc II functioneren als plaatsvervangende lokale catalogus...? Foto: de openbare bibliotheek van Hoogstraten. Paul Van Wouwe.

WAT MOET VLACC II NU WORDEN?

Voor we tot het ontwerp van Vlacc II zijn gekomen, hebben we het bestaande landschap bekeken. We hebben ook de verschillende studies, waaronder die van de Vlacc werkgroep 'Centraal Catalogiseren' en de Bib-Net-studie, doorgenomen. Voor meer details daarover verwijzen we naar onze website.

Zo hebben we vastgesteld dat de 1.5 miljoen euro die de Vlaamse overheid jaarlijks aan de Vlacc spendeert, ondermaats rendeert. De Vlacc is een knappe catalogus. Maar de bibliotheken halen er onvoldoende voordelen uit. Bij de conversies uit de Vlacc-databank gaan gegevens verloren. Het systeem heeft nooit toegelaten een consensus uit te werken voor de muziekcatalogografie. De vroegere Centrale Openbare Bibliotheken die de invoer verzekerden en de andere bibliotheken die hun aanwinsten wilden catalogiseren, zaten voortdurend te wisselen tussen twee verschillende systemen: enerzijds het lokale systeem en anderzijds de Vlacc zelf of de Vlacc-cd-rom of het Vlacc-achtergrondbestand. Soms gaat het zelfs om drie systemen/databanken als er ook nog een provinciale catalogus onderhouden moest worden. De Vlacc-software bleef al die tijd vrijwel ongewijzigd en de nieuwe producten – webtoegang, Webwijzer, een IBL-systeem – werden er ad hoc aan toegevoegd. Zoveel energie gaat verloren in het onderhouden van deze verspreide slagorde, zoveel werk wordt steeds opnieuw gedaan en dit terwijl de kerntaak van de bibliothecaris wel ergens anders ligt dan in het 'catalogiseren'.

Vervolgens onderzochten we de voorwaarden voor een Vlaamse Centrale Catalogus voor alle bibliotheken. We kwamen tot volgende richtlijnen:

- De catalogus moet de enige unieke catalogus zijn, en dit om intrinsieke redenen én om redenen van een betere werkorganisatie.

Op weg naar Vlacc II

De implementatie van Vlacc II zal stapsgewijs verlopen. De Vlacc-onderdelen zullen één voor één in gebruik worden genomen. Hierdoor worden de risico's beperkt. De stappen kunnen geïdentificeerd worden als volgt:

1. Vlacc als een achtergrondbestand zoals vandaag.
2. Vlacc als de echte Vlaamse Catalogus.
3. Vlacc als de volledige bibliotheekautomatisering (voor bibliotheken die dat wensen).

In een eerste fase worden aan de huidige Vlacc meer catalografische functies, een grotere flexibiliteit en meer achtergrondbestanden toegevoegd.

In een tweede fase voegen we daar de gedetailleerde exemplaarinformatie van alle Vlaamse bibliotheken aan toe. Op dat ogenblik wordt de Vlacc het enige toegangspunt voor catalografen. Op dat ogenblik kan de Vlacc ook de hoofdtoegang voor de zoekacties in de publiekscatalogus worden.

In de derde fase wordt Vlacc II uitgebreid met een extra dienstenpakket om de uitlening en andere taken van de bibliotheken te automatiseren (het ASP-model). Deze fase betreft enkel de bibliotheken die op dit model inschrijven, kan dus gerealiseerd worden eens het basissysteem in productie is en kan ook door een andere organisatie dan het VCOB opgenomen worden.

De eerste streefdatum die werd vooropgezet voor een start van Vlacc II is 1 november 2002. Dit gaf ons de gelegenheid in 2001 te werken aan de definitie, de selectie en contractspecificaties. De eerste drie kwartalen van 2002 werden voorbehouden voor specifieke ontwikkelingen, conversie, implementatie en testen. Vlacc I zou afgesloten worden in het eerste kwartaal 2003.

Ondertussen is deze eerste planning opgeschoven met 4 maanden. De vertraging is voornamelijk te wijten aan de contractbesprekingen voor de werking van de huidige Vlacc. In de volgende maanden leggen we het definitieve tijdsschema vast. Hopelijk mogen we dat hier dan komen bevestigen.

Een titelbeschrijving staat niet ergens geïsoleerd in een databank. Een titelbeschrijving invoeren betekent: aanpakken bij 'authority' bestanden. Dit zijn randbestanden, naast het titelbestand, met de gestandaardiseerde vorm voor gebruikte auteursnamen, uitgevers, trefwoorden, genres en dergelijke meer. Een enorm aandeel van het catalogiseerwerk gaat juist naar het onderhoud van deze bestanden.

Ingangen, in casu titels, moeten ook naar elkaar kunnen verwijzen. Er is echter nauwelijks een gestandaardiseerde manier om dit te verwezenlijken in systemen. Elke product-leverancier doet zijn best. Dergelijke relaties kunnen dus nooit eenvoudig worden overgebracht van het ene

softwaresysteem naar het andere. Een catalogus is dus een gemaasd netwerk van gegevens. De enige goede manier om dat kwalitatief en uniform uit te bouwen is al het catalografisch werk in één systeem te centraliseren.

Ook de efficiëntere werkorganisatie telt. Indien niet alle catalografen in één systeem werken, blijft men met een gespreide slagorde van catalografen zitten die in meerdere systemen tegelijkertijd werken. Bij elk systeem moeten ze weer toezien op andere eigenheden.

- Gebruikers die informatie zoeken, willen informatie vinden. Daarbij is de beperking tot de lokale bibliotheekcollectie enkel van praktische

*Naar een nieuwe centrale catalogus
voor alle bibliotheken*

aard: als het hier is, kan ik het hier ook meteen meenemen. Wij voorzien dat hun vragen meer en meer het niveau van de lokale bibliotheek zullen overstijgen. Als ze van thuis uit de catalogus raadplegen, heeft het 'nu' fysisch aanwezig zijn in de lokale bibliotheek sowieso al minder relevantie. In de logica van 'aanbod creëert de vraag' zou men wel eens geïnteresseerd kunnen raken in titels die elders zijn aangekocht en omgekeerd. Dankzij de digitalisering van informatie kan een collectie 'ontsloten' worden op afstand. Vanuit de catalogus zal men kunnen doorlinken naar andere metadata: een samenvatting, een verslag van een leeskring, een URL, een krantenartikel... Iemand die zoekt op 'Mozart', krijgt niet alleen de cd's, de partituren, de biografieën, de films, de documentaires, de URL's maar ook de besprekingen, andere muziekdatabanken, on line encyclopedieën... Onmiddellijk of via een link. De grenzen van de lokale collectie zullen dus vervagen. De digitale bibliotheek aanbieden en ontsluiten heeft echter ook een prijs. Kijk bijvoorbeeld naar de huidige Webwijzer. Geen enkele bibliotheek kan op haar eentje een goede Webwijzer uitbouwen. Samen, dus met gedeelde kosten en inzet, konden ze dat tot nu toe wel.

Wat is dan de juiste schaal om dergelijke ontsluiting te organiseren? Is dat per regio? Is dat per provincie? Is dat op Vlaamse schaal? Vlaams en Nederlands? (Webwijzer was ooit trouwens een Vlaams-Nederlands initiatief.) Europees? De juiste focus is volgens ons op dit moment de Vlaamse schaal, daarna willen we doorgroeien naar een grotere schaal waar het relevant is. Dus: iedereen, zowel de gebruiker in de grootstad als die op het platteland, krijgt toegang tot dezelfde grote Vlaamse Bibliotheek.

- Vlacc II moet door elke bibliothecaris bevoorradat kunnen worden; elke bibliotheek moet haar catalogusgegevens kunnen invoeren in de Vlacc. De materialen die jaarlijks in Vlaanderen massaal wordt aangekocht, kan niet door een selecte groep worden ingevoerd. Een controlegroep moet wel blijven toezien op de algemene kwaliteit.

Op basis van deze richtlijnen kwamen wij tot een conceptarchitectuur die

breekt met de gangbare opvatting van de bibliotheekautomatisering. De lokale catalogus is vandaag het hart van de lokale automatisering. In Vlacc II tillen we de catalogus uit het lokale domein en implementeren we hem in een centrale Vlaamse catalogus. De automatisering van het lokale uitleenverkeer kan best zonder een uitgebreide catalogus. Voor het uitleenverkeer en de dienstverlening daarrond zijn enkel titel, auteur en plaatskenmerk nodig. De functie van de catalo-

*Er is een nieuwe conceptarchitectuur voor de Vlacc II uitgewerkt, waarin de lokale catalogus opgetild wordt tot het niveau van een centrale Vlaamse catalogus.
Foto: de openbare bibliotheek van Beringen. Paul Van Wouwe.*

gus, met name de gebruiker een maximale kans geven om te vinden of te lokaliseren wat hij zoekt, overstijgt in deze digitale-wereld-zonder-afstanden het logistiek gebeuren in een bibliotheek.

Het uitleenverkeer is daarmee niet geïsoleerd. Op basis van de basisgegevens zoals het nummer van de titelbeschrijving of het exemplaarnummer kan altijd automatisch de volledige titelbeschrijving opgehaald worden uit het centrale systeem. Aansluitend kunnen de vele metadata opgevraagd worden zoals die alleen aangemaakt kunnen worden op een grotere schaal: samenvattingen, beoordelingen van andere lezers, een eigen beoordeling... We raken hier weer aan gebruikersfuncties. En het zal duidelijk zijn dat die functies maar zin hebben vanaf een bepaalde schaal, een bepaald volume.

LOKALE CATALOGUS TERMINAAL?

We positioneren dus, op niet te lange termijn, de Vlacc als de Opac van Vlaanderen. De gebruiker zoekt in een centrale on line catalogus. Die bevat de collecties van alle openbare bibliotheken, inclusief de exemplaarinformatie. De filters op het zoekscherm in de bibliotheek staan standaard afgesteld op de lokale bibliotheek. Door te spelen met de filters kan de gebruiker zijn blik verruimen naar de geïntegreerde collectie van de regio – eventueel over de provinciegrenzen heen –, naar die van de dichtstbijzijnde grote bibliotheek, naar het provinciale niveau of naar het niveau van de Vlaamse Bibliotheek. Het wordt dus één catalogus, met één gebruikerstoegang. Alle bibliotheken, filialen inclusief, werken eraan mee. Het vormt een substantieel onderdeel van hun dagelijkse bibliotheekwerking.

Is dit het einde van de lokale catalogus? We krijgen deze vraag soms toegeworpen alsof we een aanslag plegen op de integriteit van de bibliotheek. Het VCOB kan niemand verplichten zijn catalogus te verplaatsen naar een

ander niveau. Het VCOB wil de meerwaarde van de dienstverlening van een bibliotheek maximaliseren. En dat kan volgens ons enkel door de ontsluiting van de lokale catalogus deel te laten uitmaken van een veel bredere ontsluiting. Daartoe wil het VCOB een infrastructuur en een digitale collectie aanbieden en uitbouwen die de bibliotheken, elk afzonderlijk, onmogelijk kunnen ontwikkelen.

Maar hoe moet het dan met de lokale uitleenstatus? Zoals geschetst, bevat Vlacc II niet de uitleenstatus zoals beschikbaarheid, uitgeleend, gereserveerd... Dat zijn immers uitleengegevens. Nochtans verwacht de gebruiker deze informatie in de catalogus.

Hoe zien we dat? Bij minimale integratie, blijft die lokale informatie lokaal. Het Vlacc-systeem kan wel statusinformatie ophalen uit het lokale systeem (wanneer de gebruiker op de knop klikt):

- ofwel via een overeengekomen protocol (waarbij het tonen van de exemplaarinformatie binnen de eigen Vlacc-interface blijft);
- ofwel via een doorlinken naar de pagina met statusinformatie van de betreffende bibliotheek voor het betreffende item.

De tweede werkwijze maakt dat de gebruiker, die zich buiten de bibliotheek bevindt, zich virtueel in de lokale bibliotheek bevindt en bijvoorbeeld ook een werk kan reserveren. Diezelfde werkwijze zal trouwens ook gebruikt worden om de gebruiker vanuit de Vlacc te laten doorklikken naar een ander systeem of databank om daar elektronische informatie – bijvoorbeeld de tekst van het artikel – of digitale objecten aan te vragen. Dit soort van doorlinken is al gerealiseerd in academische omgevingen en er zijn al protocollen rond geschreven. Het betreft hier dus geen spits technologie.

We kunnen hier ook nogmaals één van de doelstellingen illustreren: Vlacc II zal niet alleen een geïntegreerde catalogus zijn, maar voor de bibliotheken

ook de opstap betekenen naar de 'digitale bibliotheek Vlaanderen'.

Het lokale en het centrale systeem moeten in een synergie naast elkaar kunnen staan. De bibliotheek zal ons lastenboek kunnen gebruiken om haar eigen automatiseringsvereisten te omschrijven. Wij zullen ook een reeks van vereisten opstellen waaraan een nieuw lokaal bibliotheekbeheerspakket moet voldoen om naadloos te kunnen samenwerken met Vlacc II.

HET ASP-MODEL

We hebben echter nog meer in de pijplijn. Enigszins los van de Vlacc als centrale catalogus en portaal naar de digitale informatie, hebben we het Application Service Provisioning model (ASP) naar voren gebracht. In dit model stoot de bibliotheek de ICT-ondersteuning van de volledige automatisering van de operationele, logistieke functies van de bibliotheek af naar een externe dienstenleverancier. Die levert per definitie dezelfde dienst aan meerdere bibliotheken. Hij leeft van het schaalvergrotingseffect en kan de benodigde expertise centraliseren. De dienstenleverancier opereert op regionale, streekgerichte, provinciale of Vlaamse schaal. Dit ASP-concept komt tegemoet aan drie verzuchtingen:

- Kleine bibliotheken hebben onvoldoende middelen, mankracht en ICT-kennis om hun automatisering optimaal te beheren. Zij zouden wel af willen van al het computergedoe, als dat zou kunnen.
- Nu staat elke bibliotheek alleen tegenover de leveranciers. Als verschillende bibliotheken gaan samenwerken, krijgen ze meer slagkracht om nieuwe functies te vragen of in te voeren.
- Door de uitleningen te regionaliseren of te centraliseren, ontstaat een platform met tal van mogelijkheden: één lenerskaart (binnen het aangesloten werkgebied) per burger, representatief statistisch materiaal over uitleengedrag en collectiege-

bruik, de mogelijkheid om aan de lezers suggesties te doen op basis van de statistische verwerking van alle vroegere uitleentransacties, individuele gebruikersprofielen...

Hier raken we aan een reeks van nieuwe functies. Als we alle – anoniem gemaakte – transacties van de uitleningen in Vlaanderen gaan centraliseren, kunnen we tot betrouwbaar statistisch materiaal komen. We zullen iets kunnen vertellen over de relatie tussen collectiesamenstelling en uitleencijfers, we zullen significante dingen kunnen vertellen over

het uitleengedrag, we zullen profielen kunnen berekenen...

Hoe groter de schaal waarop dit model geïmplementeerd kan worden, hoe groter de meerwaarde. We begrijpen echter dat dit voor vele bibliotheken op korte termijn een te grote stap zou zijn. We zien het dus eerder als een parallelle fase naast de ontwikkeling van de Vlacc als centrale catalogus. Voor sommige bibliotheken – bibliotheken die voor nieuwe beslissingen inzake automatisering staan – blijkt echter dat dit ASP-model er maar niet snel genoeg kan komen.

Dit model ligt geheel in de lijn van het hoofddoel in de aanpak van Vlacc II: de creatie van meerwaarde. We menen met onze opzet dat te kunnen aanbieden aan alle gebruikers, aan alle open-

bare bibliotheken en aan alle catalografen. De kern ervan is een zeer uitgebreide centrale catalogus van en voor alle openbare bibliotheken met één publiekstoegang. Voor elke gebruiker is die toegang eenvormig en heeft die een zekere Vlaamse herkenbaarheid, waar hij zich ook bevindt. Het laat hem naadloos toe de zoekactie lokaal in te zetten en uit te breiden naar een hoger niveau tot en met de ontsloten digitale informatie.

SAMENVATTING

De collecties van de grootste Vlaamse openbare bibliotheken zijn sinds 1987 gebundeld in de Vlacc. Het VCOB heeft als prioritaire taak die catalogus te vernieuwen en zijn functionaliteiten uit te breiden.

De nieuwe centrale catalogus, Vlacc II, is er voor de gebruiker. Hij wordt de referentie om informatie te zoeken over boeken en alle andere soorten materialen, webadressen, en wordt ook het portaal naar aansluitende bronnen en databanken. De centrale catalogus is er ook voor de bibliotheek. Het catalografisch werk wordt on line gedeeld met alle andere bibliotheken. Daardoor kunnen de bibliotheken het catalogiseren tot een gemeenschappelijke taak maken en meer tijd vrijmaken voor de eigen publieksfuncties. De lokale exemplaarinformatie wordt automatisch van de centrale databank naar het lokale bibliotheeksysteem overgebracht, dit met het oog op de uitleenadministratie.

In een eerste fase blijft de Vlacc een achtergrondbestand waarin de beschrijvingen van alle openbare bibliotheken worden opgeslagen. In de tweede fase zal Vlacc functioneren als een reële centrale catalogus, van en voor alle bibliotheken, met inbegrip van de centrale registratie van exemplaarinformatie. Het VCOB koos voor een gemeenschappelijk model met onmiddellijke impact in het huishouden van elke bibliotheek. De technologie om dit te realiseren is dezelfde als die voor een digitale bibliotheek. De andere aspecten van de lokale automatiseringen kunnen onaangeroerd blijven, al schuift het VCOB een model naar voren waar dit regionaal, provinciaal of centraal wordt opgenomen.

ABSTRACT

Since 1987, the collections of the largest Flemish public libraries are joined in the Flemish Central Catalogue (Vlacc). The Flemish Centre for Public Libraries (VCOB) is assigned to innovate this catalogue and expand its functionalities.

The new central catalogue, Vlacc II, is created to the users' benefit. It will be the reference for searching information on books and all kinds of other materials, web addresses and it will become the portal to related sources and databases. Vlacc II is also created to the libraries' benefit. Cataloguing will be shared on line with other libraries and will develop into a joint task. In doing so, libraries can make more time for their own public function. The local information about the items is transmitted automatically from the central database to the local library system, with a view to the lending administration.

In a first stage, the Vlacc remains a background file into which every description of all public libraries will be stored. In a second stage, Vlacc will act as a true central catalogue, from and to all libraries, including the central registration of the information about the items in every library. VCOB opted for a joint model with an immediate impact on the 'household' of each library. The technology for realising this is identical to the technology needed for creating a digital library. The other aspects of local automation can be left untouched, although VCOB advocates a model into which the regional, provincial and local levels act together.